

Warszawa, dnia 28 kwietnia 2025 r.

**REGIONALNY DYREKTOR
OCHRONY ŚRODOWISKA
W WARSZAWIE**

WOOŚ-II.420.4.2025.DF.21

POSTANOWIENIE

Na podstawie art. 113 § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 572, zwanej dalej „Kpa”), po rozpatrzeniu wniosku z dnia 23 kwietnia 2025 r., znak: PD/AGA/PD-520/507/04/2025, Generalnej Dyrekcji Dróg Krajowych i Autostrad, reprezentowanej przez Generalną Dyrekcję Dróg Krajowych i Autostrad Oddział w Łodzi, za pośrednictwem pełnomocnika [REDAKTED],

postanawiam

odmówić wyjaśnienia wątpliwości co do treści decyzji Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie z dnia 8 kwietnia 2025 r., znak: WOOŚ-II.420.4.2025.DF.9, umarzającej w całości postępowanie w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia pn.: „Budowa i przebudowa układu drogowego kolidujących dróg istniejących, budowa dróg dojazdowych, skarp i zjazdów oraz budowa i przebudowa infrastruktury technicznej w związku z projektem „Projekt i budowa drogi ekspresowej S12, odcinek od węzła Przysucha (z węzłem) do węzła Wieniawa (z węzłem)”, w zakresie dotyczącym treści uzasadnienia ww. decyzji, która jest niejednoznaczna i budzi wątpliwości interpretacyjne,

UZASADNIENIE

W dniu 8 kwietnia 2025 r. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Warszawie (zwany dalej „Regionalnym Dyrektorem”) wydał decyzję, znak: WOOŚ-II.420.4.2025.DF.9, umarzającej w całości postępowanie w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla ww. przedsięwzięcia.

W dniu 23 kwietnia 2025 r. do Regionalnego Dyrektora wpłynął wniosek o m.in. wyjaśnienie w trybie art. 113 § 2 Kpa wątpliwości dotyczących treści ww. decyzji w zakresie dotyczącym uzasadnienia decyzji, która jest niejednoznaczna i budzi wątpliwości interpretacyjne.

W swoim wystąpieniu wnioskodawca wskazał, że petitum decyzji pozostaje w sprzeczności z jej uzasadnieniem oraz wymaga wyjaśnienia wątpliwości co do treści decyzji. Ponadto uzasadnienie decyzji nie wskazuje organu właściwego, zgodnie z art. 65 Kpa, do rozpatrzenia wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, lecz jedynie odnosi się do art. 105 kpa, który stanowi podstawę umorzenia postępowania jako bezprzedmiotowego. W związku z powyższym Inwestor wnosi na podstawie art. 113 § 2 Kpa o wyjaśnienie treści decyzji w tym zakresie.

Zgodnie z art. 113 § 2 Kpa organ, który wydał decyzję, wyjaśnia w drodze postanowienia na żądanie organu egzekucyjnego lub strony wątpliwości co do treści decyzji. Żądanie zostało zgłoszone przez stronę i jako takie podlega rozpoznaniu.

Należy zaznaczyć, iż wyjaśnienie treści decyzji konieczne jest wtedy, gdy jest ona niejednoznaczna lub dotknięta zawiłością utrudniającą ustalenie sensu rozstrzygnięcia sprawy. Przy czym wyjaśnienie

wątpliwości nie może prowadzić ani do nowej oceny stanu faktycznego lub prawnego, ani powodować zmiany merytorycznej rozstrzygnięcia, ani też nie może pozostawać w sprzeczności z treścią decyzji. Potrzeba dokonania wykładni powstaje wówczas, gdy treść decyzji, a w szczególności jej rozstrzygnięcie, budzi wątpliwości interpretacyjne z uwagi na użyte w nim sformułowania, w przypadku gdy są nie dość precyzyjne, zbyt zawile lub niezrozumiałe.

Zatem wyjaśnienie wątpliwości co do treści decyzji odnosi się wyłącznie do tego, co stanowiło treść decyzji w chwili jej wydania, i nie wprowadza jakichkolwiek nowych treści. Wyjaśnienie wątpliwości w trybie art. 113 § 2 Kpa nie może stanowić alternatywy dla doprecyzowania i uzupełnienia decyzji w zakresie ustaleń przyjętych w wydanym przez organ rozstrzygnięciu.

W ocenie Regionalnego Dyrektora treść decyzji umarzającej postępowanie w całości dotycząca zakresu planowanego przedsięwzięcia (w tym przewidzianych do realizacji obiektów) nie budzi żadnych wątpliwości interpretacyjnych, a użyte w niej sformułowania są jasne i jednoznaczne.

Regionalny Dyrektor analizując cały materiał dowodowy w sprawie stwierdził, iż nie jest właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, zgodnie z art. 75 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2024 r. poz. 1112, ze zm., zwanej dalej „ustawą oos”), co zostało wyjaśnione w uzasadnieniu przedmiotowej decyzji. Ponadto należy zauważyć, iż sentencja decyzji stanowi rozstrzygnięcie sprawy. W uzasadnieniu decyzji jedynie organ wyjaśnia stan faktyczny i prawny, co zostało w przedmiotowej decyzji wyjaśnione przez Regionalnego Dyrektora. Uzasadnienie udowadnia fakty, które doprowadziły do rozstrzygnięcia wskazanego w sentencji decyzji czyli do umorzenia przedmiotowego postępowania. Uzasadnienie decyzji nie generuje dla inwestora żadnych praw i obowiązków.

Jednocześnie należy zauważyć, iż w dniu 15 stycznia 2025 r. do Regionalnego Dyrektora wpłynął wniosek Inwestora, w związku z czym, zgodnie z art. 61 § 3 Kpa, datę tę należy uważać za datę wszczęcia postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach na ww. wniosek. W przypadku, gdyby od razu było wiadomo, iż Regionalny Dyrektor jest niewłaściwy w sprawie należałoby przedmiotową sprawę przekazać do organu właściwego w trybie art. 65 Kpa. Jednakże sytuacja wymagała przeprowadzenia postępowania wyjaśniającego, po którym stwierdzono, iż Regionalny Dyrektor nie jest właściwym organem do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedmiotowego przedsięwzięcia. Z uwagi na uprzednie wszczęcie postępowania administracyjnego, zasadnym było umorzenie postępowania w sprawie na ww. wniosek. Zastosowanie instytucji przekazania podania do organu właściwego w trybie art. 65 Kpa po wszczęciu postępowania w sprawie jest bowiem działaniem niewłaściwym. W takiej sytuacji postępowanie należy umorzyć. Powyższe zostało potwierdzone przez Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie w wyroku z dnia 19 maja 2016 r., sygnatura akt: I SA/Wa 341/16 (LEX nr 2054794).

Mając na uwadze powyższe organ stoi na stanowisku, że treść decyzji, odnosząca się do ww. zakresu nie wymaga dodatkowych wyjaśnień. Użyto prostych i zrozumiałych pojęć, których nie sposób zrozumieć inaczej niż w kontekście określonym w omawianych zapisach decyzji.

Biorąc pod uwagę powyższe, postanowiono jak w sentencji.

POUCZENIE

Zgodnie z art. 113 § 3 Kpa na niniejsze postanowienie przysługuje zażalenie do Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska za pośrednictwem Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie, w terminie 7 dni od daty doręczenia postanowienia.

Przed upływem biegu terminu do wniesienia zażalenia strona może zrzec się prawa do wniesienia zażalenia wobec organu administracji publicznej, który wydał postanowienie, skutkiem czego będzie ostateczność i prawomocność postanowienia.

Z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia zażalenia przez ostatnią ze stron postępowania, postanowienie staje się ostateczne i prawomocne.

Z up. Regionalnego Dyrektora
Ochrony Środowiska w Warszawie

Magdalena Sieradzka
Naczelnik Wydziału
Ocen Oddziaływania na Środowisko

Otrzymują:

1. Generalny Dyrektor Dróg Krajowych i Autostrad, reprezentowany przez Generalną Dyрекcję Dróg Krajowych i Autostrad Oddział w Łodzi, za pośrednictwem pełnomocnika [REDACTED];
2. Pozostałe strony postępowania zgodnie z art. 49 Kpa;

